

Motto: Jeżeli chcesz żyć, uważaj, bądź ostrożny!

Horacy

POCZET GEODETÓW POLSKICH

Nauczyciele - Wychowawcy - Profesorowie

Pułkownik profesor dr hab. inż. Stanisław PACHUTA (1923-2003)

Pułkownik profesor dr hab. inż. Stanisław PACHUTA urodził się w dniu 1 września 1923 roku w Kolanowie koło Bochni (od 1975 włączony do miasta) woj. krakowskie. Do roku 1939 ukończył 3 klasy gimnazjum ogólnokształcącego w Bochni. Świadectwo ukończenia gimnazjum uzyskuje już po zakończeniu II wojny światowej 16 kwietnia 1946 roku w Krakowie.

W ciągu dwóch pierwszych lat wojny ukończył 2-letnią Publiczną Szkołę Handlową - w Bochni. Od października

1942 do stycznia 1945 roku działa w komórce legislacyjnej placówki „SUM” podległej 12 pp Armii Krajowej, pracując równocześnie w Biurze Gminy Bochnia-Wieś na stanowisku kierownika Biura Meldunkowego.

1-go października 1944 r. został skierowany do Państwowej Szkoły Górniczo-Hutniczo-Mierniczej na Krzemionkach w Krakowie, którą ukończył pierwszą lokatą 31 lipca 1946 roku otrzymując dyplom technika mierniczego. Równoległe ukończył półroczny kurs kresleń technicznych który zorganizował Główny Urząd Pomiaru Kraju, a prowadził Wydział Pomiarów Urzędu Wojewódzkiego w Krakowie.

1-go października 1946 rozpoczął studia wyższe na Oddziale Mierniczym Wydziału Inżynierii Lądowej i Wodnej Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Dyplom Inżyniera geodety i magistra nauk technicznych otrzymał 20 stycznia 1951 roku.

Do służby wojskowej zostaje wcielony 2 października 1950 roku. Służbę wojskową rozpoczął od trzy miesięcznego Kursu Oficerów Rezerwy w Centrum Wyszkożenia Kwaternistrzowskiego w Poznaniu. Decyzją Prezydenta RP został po zakończeniu kursu w dniu 2 stycznia 1951 roku mianowany do stopnia porucznika i powołany do zawodowej służby wojskowej. Skierowany do pracy w Zarządzie Topograficznym Sztabu Generalnego WP, jako st. triangulator, gdzie wykonywał do 20.10.1951 r. prace przy budowie 4-rech lotnisk wojskowych w północno zachodniej Polsce.

20 października 1951 roku został przeniesiony na stanowisko wykładowcy a następnie starszego wykładowcy w Oficerskiej Szkole Topografów w Jeleniej Górze, gdzie prowadził zajęcia z geodezji, kartografii matematycznej, geodezji wyższej oraz instrumentoznawstwa geodezyjnego. W październiku 1954 roku zostaje kierownikiem cyklu w Oficerskiej Szkole Topografów, awansuje do stopnia kapitana.

Po rozwiązaniu OSTop został 2 maja 1957 roku przeniesiony służbowo do Wojskowej Akademii Technicznej w Warszawie. W nowoutworzonej Katedrze Geodezji i Topografii WAT prof. Stanisław Pachuta, przeszedł wszystkie szczeble w karierze nauczyciela akademickiego: st. asystenta, adiunkta i docenta. W roku 1963 otrzymuje stopień naukowy docenta. Kierował Zakładem Geodezji a od lutego 1969 roku przejął kierownictwo Katedry Geodezji i Topografii natomiast w roku 1978 został Dyrektorem nowo powołanego Instytutu Geodezji i Fotogrametrii WAT.

12 maja 1966 roku na podstawie przedstawionej a następnie obronionej rozprawy doktorskiej, decyzją Rady Naukowej WAT uzyskał stopień doktora nauk technicznych. Z kolei na podstawie oceny ogólnego dorobku naukowego i przedstawionej rozprawy habilitacyjnej uzyskał stopień doktora habilitowanego nauk technicznych, nadany Uchwałą Rady Wydziału Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej z dnia 10 października 1980 roku. Tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego nadała płk Stanisławowi Pachucie Rada Państwa uchwałą z dnia 16 listopada 1982 roku.

W latach 1990-1993 był profesorem w Akademii Rolniczo - Technicznej w Olsztynie, prowadząc wykłady z przedmiotu „Zastosowanie techniki laserowej w geodezji”.

1 października 1989 roku prof. Stanisław Pachuta przestał pełnić obowiązki Szefa Instytutu, pozostając do 1993 roku na stanowisku profesora. 2-go października 1991 roku został zwolniony z zawodowej służby wojskowej i przeniesiony w stan spoczynku.

Równoległe z działalnością dydaktyczną prowadzi prof. Stanisław Pachuta intensywną działalność naukowo-konstrukcyjną. Skonstruował instrumenty geodezyjne (teodolit i niwelator) pracujące w zakresie promieniowania podczerwonego. Główną domeną jego prac naukowych, było zastosowanie techniki laserowej w geodezji. Efektem było m.in. skonstruowanie 4 typów te-

odolitów laserowych, 4 wersji niwelatorów laserowych, trzech pionowników laserowych oraz po dwie wersje tachymetrów i planometrów laserowych. Zakres zastosowania instrumentów laserowych poszerzyło opracowanie 7-miu różnego typu nasadek laserowych do klasycznych instrumentów geodezyjnych.

Rezultaty prac naukowo-badawczych prof. S. Pachuty i Jego Zespołu są chronione 34 świadectwami autorskimi (patentami) w tym 21 za dokonanie wynalazków.

Dorobek naukowy prof. Stanisława Pachuty obejmuje ponad 240 publikacji, z czego 22 w językach obcych oraz ponadto ponad 230 nie publikowanych opracowań naukowych wykonanych w ramach działalności służbowej oraz pracy w wielu radach naukowych i komisjach naukowo-technicznych PAN a także 65 opinii, recenzji, ekspertyz i weryfikacji.

Udział w kształceniu młodej kadry naukowej zaowocował 10-ciu wypromowanymi przez niego doktorami nauk technicznych. Był ponadto autorem 16-stu recenzji dorobku naukowego kandydatów na profesorów, 16-stu rozpraw habilitacyjnych i 19-stu doktorskich. Prof. S. Pachuta sporządził również 14-scie opinii na zlecenie Centralnej Komisji ds. Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych, działającej przy Prezesie Rady Ministrów. Kierował blisko 40-stoma pracami dyplomowymi studentów-słuchaczy WAT.

Od roku 1993 był członkiem zwyczajnym Akademii Inżynierskiej w Polsce, pełniąc równocześnie obowiązki Przewodniczącego Komisji Rewizyjnej AIP. W roku 1995 powierzono nra ponadto funkcję Przewodniczącego „Gremium Naukowo-Technicznego AIP ds. Geodezji Kartografii, Katastru i Nawigacji”.

Od 1969 roku był członkiem Komitetu Geodezji Polskiej Akademii Nauk, będąc od roku 1990 członkiem Jego prezydium. Przez kilka kadencji był członkiem: Komitetu Geofizyki PAN, Komitetu Astronomii PAN i Komitetu Badań Kosmicznych PAN.

Był członkiem następujących Rad Naukowych: Instytutu Geodezji i Kartografii (1968-1989) Instytutu Geofizyki PAN (1969-1988) Centrum Badań Ko-

smicznych PAN (1977-1993), Wojskowa Akademia Techniczna-Senat (1968-1989), Muzeum Techniki od roku 1977 do chwili zgonu członkiem Rady Naukowej a w tym w latach 1993-2000 jej przewodniczący, Główny Instytut Górniczo-Kartograficzny w Katowicach (1981-1990) Rada Geodezyjno-Kartograficzna MSW i GUGiK (1969-1990) Rada Wydziału Inżynierii Lądowej i Geodezji WAT (1969-1993), Rada Wydziału Geodezji i Gospodarki Przestrzennej ART, W Olsztynie (1990-1993).

W działalności społecznej pełnił wiele funkcji w Stowarzyszeniu Geodetów Polskich i Naczelnej Organizacji Technicznej. Założyciel i przewodniczący dwóch Kół SGP w OSTop w Jeleniej Górze oraz w WAT w Warszawie. Sekretarz, Wiceprzewodniczący oraz Przewodniczący Oddz. Stoł - Woj. SGP w Warszawie (1958-1968), Przewodniczący (1968-1972), a następnie wiceprzewodniczący Zarządu Głównego SGP (1973-1988) Członek Rady Głównej NOT (1964-1990) Członek Rady Krajowej FSNT NOT (1993 - 1999). Członek Głównej Komisji Rewizyjnej NOT (1977 do 2000). Przewodniczący Rady Programowej Przeglądu Geodezyjnego (1966-1987).

Przewodniczący Oddziału Warszawskiego Stowarzyszenia Bochniaków i Miłośników Ziemi Bocheńskiej od roku 1995. W roku 2000 zostaje Mu nadany tytuł Członka Honorowego tego Stowarzyszenia.

W roku 1985 wpisany do Księgi Zasłużonych dla Służby Topograficznej WP a od roku 1993 Członek Honorowy Stowarzyszenia Geodetów Polskich, Redaktor naczelny II-go tomu „Zarysu Historii SGP”.

Otrzymał 76 różnych orderów, medali i odznaczeń a w tym: Krzyż mandorski z gwiazdą OOP oraz Krzyże: Komandorski, Oficerski i Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Złoty Krzyż Zasługi, Krzyż Partyzancki, Złote Odznaki Zasłużony dla Miasta Gdańska, Krakowa i Poznania.

Zmarł 22 marca 2003 roku. Odszedł wybitny naukowiec i bardzo aktywny społecznie Serdeczny przyjaciel i kolega. Wychowawca wielu geodetów.

Literatura: CV Kol. Stanisława Pachuty
Tadeusz Kuźnicki

Wspomnienie pośmiertne

W dniu 13 sierpnia 2003 r. zmarł inż. Lech Czerny, długoletni pracownik Wojewódzkiego Biura Geodezji i Terenów Rolnych w Gdańsku oraz działacz Stowarzyszenia Geodetów Polskich.

Lech Czerny urodził się 7 lutego 1921 r. w Pruszkowie, skąd rodzina przeniosła się do stolicy. W Warszawie rozpoczął naukę na poziomie średnim w III Miejskim Męskim Gimnazjum Ogólnokształcącym, które ukończył w 1938 r. Dalszą edukację kontynuował w Państwowym Liceum Mierniczym, w którym do wybuchu wojny w 1939 r. zdołał zaliczyć jedynie pierwszy rok. Ukończył je w czasie okupacji w 1942 r., natomiast weryfikację dyplomu mierniczego trzyletniego

Państwowego Liceum Mierniczego w Warszawie uzyskał zdając egzamin eksternistyczny 1 października 1949 r. Dyplom inżyniera geodety w zakresie urządzeń rolnych uzyskał 26 maja 1957 r. zdając egzamin przed Komisją Egzaminacyjno-Weryfikacyjną przy Politechnice Warszawskiej.

W czasie okupacji pracował u Mierniczego Przysięgłego Kazimierza Napierkowskiego w Warszawie przy przeprowadzaniu scaleń gruntów wsi Wi-

śniew, Wólka Łasiecka i Zawady w woj. warszawskim. W dniu 21 października 1944 r. rozpoczął pracę w Powiatowym Urzędzie Ziemskim, zmobilizowany do przeprowadzania Reformy Rolnej w powiecie Mińsk Mazowiecki, Sierpc i Sierstynin a następnie delegowany przez Wojewódzki Urząd Ziemski w Warszawie do WUZ w Bydgoszczy. Ten z kolei przekazał go do Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Tczewie, do którego przybył 11 kwietnia 1945 r. i nadal wykonywał prace miernicze związane z Reformą Rolną. 1 czerwca 1946 r. został przeniesiony z Tczewa do Wojewódzkiego Urzędu Ziemskiego w Gdańsku, a po zmianach organizacyjnych kontynuował pracę w Wojewódzkim Biurze Geodezji i Terenów Rolnych. Pracował na różnych stanowiskach: mierniczego wykonawcy, kierownika grupy, inspektora nadzoru geodezyjnego, kierownika działu aktualizacji map i ewidencji gruntów oraz kierownika Powiatowego Biura Geodezji i Terenów Rolnych w Tczewie, aż do przejścia na emeryturę w 1987 r. Na każdym z zajmowanych stanowisk dał się poznać z jak najlepszej strony, zarówno jako bardzo dobry wykonawca, jako organizator prac czy inspektor nadzorujący wykonawstwo, bowiem umiejętnie łączył cechy przełożonego i wspianego kolegi.

Inż. Lech Czerny był na Ziemi Gdańskiej jednym z pionierów kadry geodezyjnej. Na każdym z etapów działania: parcelacje, regulacje rolne, scalenie i klasyfikacje gruntów, regulowanie stosunków własnościowych, zakładanie ewidencji gruntów czy szkolenie młodych geodetów wniósł duży wkład osobistego zaangażowania. W pracy zawodowej cechowała go bowiem zawsze pracowitość, sumienność, odpowiedzialność i ambicja, aby powierzone zadania wykonać nie tylko najlepiej, ale i w jak najkrótszym terminie.

Oprócz pracy zawodowej kol. Lech Czerny udzielał się również społecznie w Stowarzyszeniu Geodetów Polskich, w którym pełnił funkcję członka Zarządu Koła przy WBG i TR, a później, w latach 1975-1985, sekretarza Zarządu Oddziału SGP.

Za pracę zawodową i społeczną był nagradzany odznaczeniami państwowymi, resortowymi i stowarzyszeniowymi. Otrzymał Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, złoty i srebrny Krzyż Zasługi, złotą i srebrną odznakę honorową Naczelnej Organizacji Technicznej, złotą i srebrną odznakę za Zasługi

dla Geodezji i Kartografii, odznakę Zasłużonego Pracownika Rolnictwa, Zasłużonego Ziemi Gdańskiej, dyplom Zasłużonego Seniora Stowarzyszenia Geodetów Polskich oraz medal pamiątkowy 50-lecia NOT w Gdańsku.

Wiadomość o Jego śmierci ogromnie nas poruszyła. Na miejsce wiecznego spoczynku do grobu rodzinnego na Cmentarzu Tczew-Suchostrzygi, odprowadziło go oprócz Rodziny, grono przyjaciół, kolegów geodetów, byłych współpracowników i znajomych. Kolega Lech Czerny zapisał się w naszej pamięci jako człowiek o wewnętrznym cieple i nadzwyczajnej bezinteresowności, pogodny, łagodny i towarzyski. W młodości, malarsko uzdolniony, amatorsko malował pejzaże. Był ponadto zapalonym taternikiem i wodniakiem, miłośnikiem mazurskich jezior, a także przyjacielem młodzieży, dla której organizował szeregi wędrówek.

Cześć Jego pamięci!

Jerzy Stawowski

Opiniowanie aktów prawnych

Szanowny Pan

Jerzy Albin

Główny Geodeta Kraju

Główny Urząd Geodezji i Kartografii

Warszawa

Szanowny Panie Prezesie,

Stowarzyszenie Geodetów Polskich wyraża opinię, że proponowana nowelizacja ustawy z dnia 17 maja 1989 roku „prawo geodezyjne i kartograficzne” (projekt z dn. 21.07.2003 r.) wnosi zasadnicze, pozytywne elementy porządkujące całokształt spraw związanych z geodezją w Polsce.

Chcemy podkreślić, że niektóre zmiany i propozycje są korzystne dla naszego zawodu i znajdują nasze całkowite poparcie, w szczególności:

1. Przeniesienie uprawnień w zakresie osnów szczegółowych do kompetencji wojewódzkiego inspektora nadzoru geodezyjnego.

2. Przeniesienie zadań w zakresie rozgraniczania nieruchomości do starosty.

3. Ograniczenie wykonywania prac geodezyjnych przez osoby zatrudnione w administracji rządowej i samorządowej.

Możliwość odebrania uprawnień zawodowych.

5. Wprowadzenie prawa przeglądania akt księgi wieczystej przez geodetów przy modernizacji katastru (powinno się to rozszerzyć i na inne opracowania, w tym podziały i rozgraniczenia).

Poniżej podajemy inne uwagi szczegółowe, w tym zauważone pomyłki redakcyjne, do ewentualnego wprowadzenia do projektu.

1. Ad. pkt 12 Art. 7b.1 pkt 4: w województwie jest jeden marszałek (nie potrzebna liczba mnoga)

2. Ad. pkt 12 Art. 7b 17b 1: dwa razy w szczególności,

3. Ad. pkt. 40 Art. 24a pkt3 i 4: dlaczego są różne terminy o 1 dzień (14 dni i 15 dni?)

4. Ad. pkt 20 Art. 24a ust. 7 i 10: pracownik „rozstrzyga”, a o „rozstrzygnięciu” zarzutów „rozstrzyga” starosta.

5. Ad. pkt 45 Art. 28 ust. 1: dziwna konstrukcja - „starosta przy pomocy zespołu nadzorowanego przez geodetę powiatowego”.

W załączeniu przedkładamy dodatkowe uwagi Stowarzyszenia Geodetów Pol-

skich, dotyczące innych problemów, naszym zdaniem nie uregulowanych dostatecznie w projekcie, z nadzieją, że posłużą one do ewentualnych dalszych korekt lub przyszłych prac nad nową wersją ustawy. Pragniemy przy tym zwrócić uwagę na nasze wcześniejsze postulaty przedkładane Głównemu Geodecie Kraju w przedmiocie nowelizacji prawa geodezyjnego i kartograficznego (pismo z 27 czerwca 2002 roku).

ZAAŁĄCZNIK

Uwagi do ustawy „Prawo geodezyjne i kartograficzne”

Projekt z dn. 21.07.2003 r.

Uwagi Ogólne

1. Projekt nie zawiera wszystkich ważnych nowych rozwiązań w dziedzinie geodezji i kartografii, co było powodem rozpoczęcia prac nad zmianami,

a. pozostawiono „dwie organizacje” Służby Geodezyjnej na szczeblu województwa.

Stanowisko Geodety Województwa powinno być zlikwidowane,

b. Brak połączenia uregulowania dotyczącego wszystkich prac geodezyjnych (podziały nieruchomości, scalenie i podziały).

2. Jesteśmy zdania, że w projekcie przykłada się nadmierną wagę do problematyki ochrony tajemnicy państwowej, co pociąga za sobą zbyt szczegółowe uregulowania. Zaproponowane rozwiązania w tej sprawie nie wydają się trafne i mogą niepotrzebnie oraz nadmiernie komplikować działalności służb cywilnych.

3. Projekt zawiera nieprawidłowy (może nawet niekonstytucyjny?) zapis zmuszający wykonawcę prac do aktualizowania mapy zasadniczej, która jest zasobem państwowym. Ośrodki dokumentacji udostępniają ten zasób na zasadach komercyjnych. Uzależnienie aktualizowania mapy zasadniczej przez wykonawcę od sposobu jej prowadzenia (numeryczny/tradycyjny) także nie powinno mieć miejsca. Wprowadza to bowiem „nierówność praw” podmiotów gospodarczych.

4. Wprowadzenie w ustawie „prawo geodezyjne i kartograficzne” monopolu na niektóre rodzaje prac (Art. 11c) jest działalnością antyrynkową służącą interesom tylko pewnej grupy wykonawców.

5. Obowiązek zawiadomienia przez starostę sądu o zmianach oznaczenia nie-

ruchomości z dołączonym wrysem z katastru (na koszt organu) oraz o decyzjach dotyczących granic w obecnym stanie prawnym (bez zmiany ustawy o KW) nie wydaje się właściwe. Co zrobi sąd? Obecne przepisy do wprowadzenia zmian w KW wymagają wniosku właściciela.

6. Pojęcie „budowli triangulacyjnych” chyba powinno zniknąć. Już nikt takich budowli nie wznosi.

Na zakończenie jeszcze jedna uwaga:

Wejście nowego prawa budowlanego spowodowało wyłączenie z obowiązku inwentaryzacji przed zasypaniem przyłączy infrastruktury technicznej. Uważamy to za wielki błąd. Kilkadziesiąt lat naszej pracy dotyczącej uzbrojenia podziemnego terenu w dużej części idzie na marne.

Prof. dr hab. inż. **Kazimierz Czarnecki**
Prezes SGP

Z prac Prezydium Z. Gł. SGP

Zebranie w dniu 16 czerwca 2003 roku.

1. Ustalono że na najbliższym zebraniu Zarządu Głównego SGP przedstawione zostaną następujące propozycje dotyczące organizacji XXXV Zjazdu Delegatów SGP:

- termin Zjazdu: 21 - 23 maja 2004 roku,
- klucz wyborczy: 1 delegat na 60 członków Stowarzyszenia,
- hasło Zjazdu: postanowiono na Zarządzie Głównym rozpocząć dyskusję na ten temat.

2. Zapoznano się z Uchwałą podjętą na Zebraniu Ogólnym Polskiego Towarzystwa Informatyki Przestrzennej w sprawie rejestracji PTIP w sądzie jako samodzielnego stowarzyszenia posiadającego osobowość prawną proponując przy tym współpracę w nowych warunkach organizacyjnych. Prezydium postanowiło skierować to pismo do Głównej Komisji Rewizyjnej SGP z prośbą o opinię, oraz przedstawić sprawę na Posiedzeniu Zarządu Głównego SGP.

3. Rozpatrzone prośbę Komitetu Organizacyjnego XXVII Mistrzostw Polski Geodetów w Brydżu Sportowym, które odbędą się w dniach 19-21 września 2003 roku w Szumiradzie, o dofinansowanie imprezy. Postanowiono ufundować Puchar Prezesa SGP pod warunkiem że w organizacji imprezy weźmie udział przedstawiciel Oddziału SGP.

4. Główna Komisja Rewizyjna i Oddział Gdański SGP, zwrócili się z prośbą o informację w sprawie realizacji wniosków dotyczących samorządu zawodowego, uchwalonych na XXXIV Zjeździe Delegatów SGP. Prezydium po dyskusji na ten temat postanowiło przygotować pisemną informację w tej sprawie i przekazać zainteresowanym.

5. Zapoznano się z prośbą Oddziału SGP w Szczecinie o zorganizowanie w tym mieście egzaminu na uprawnienia zawodowe. Ponieważ miejsce egzaminów wyznacza Główny Geodeta Kraju., postanowiono wystąpić z odpowiednim wnioskiem, popierającym postulat Szczecina.

6. Zapoznano się z propozycją Polskiej Unii Gospodarczej podpisania porozumienia, w sprawie przyszłych wyborów parlamentarnych. Postanowiono nie odpowiadać na tę propozycję.

7. Zatwierdzono kandydaturę Kol. Stanisława Cegielskiego na przedstawiciela Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Radzie Konsultacyjnej w Polsce (projekt MATRA II). Powyższą kandydaturę została zgłoszona przez Główną Komisję ds. Katastru Nieruchomości.

8. Na wniosek Oddziału Kieleckiego, Prezydium nadało Srebrne Odznaki Honorowe SGP następującym Koleżankom i Kolegom:

1) Mieczysławowi **Kłopotowskiemu**

- 2) Elżbiecie **Kunowskiej**
- 3) Jerzemu **Maluchowi**
- 4) Witowi **Nowakowskiemu**
- 5) Januszowi **Zasadzie**

9. Postanowiono przyjąć propozycję strony niemieckiej zorganizowania przygranicznego sympozjum na temat: Wartości katastralnej. Proponowany termin październik, uczestnictwo około 30 osób w tym prezesi przygranicznych oddziałów.

10. Postanowiono przygotować stosowne pismo do Głównego Geodety Kraju w sprawie realizacji porozumienia o współpracy GUGiK-u ze Stowarzyszeniem Geodetów Polskich.

Zebranie w dniu 16 września 2003 r.

1. Na wniosek Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, postanowiono zorganizować wspólnie XXVII Konkurs Jakości Prac Scaleniowych w 2003 roku. Zatwierdzono regulamin Konkursu oraz powołano Główny Sąd Konkursowy w składzie:

Przewodniczący	- Jan Bielański
Sekretarz	- Józef Pawluk
Członkowie	- Stefania Bychniak
	- Jerzy Kozłowski
	- Edward Oszmiański
	- Zdzisław Talar

2. Nadano odznaki honorowe SGP następującym Koleżankom i Kolegom.¹⁰

ZŁOTE ODZNAKI HONOROWE SGP otrzymali:

1. Piotr **Dukielski** O/Kraków
2. Tadeusz **Książek** "
3. Mieczysław **Jóźwik** "
4. Monika **Baniewicz** O/Łódź
5. Józef **Marciniak** "

SREBRNE ODZNAKI HONOROWE SGP otrzymali:

1. Sławomir **Gicala** O/Łódź
2. Andrzej **Chmiel** "
3. Kinga **Pikulińska** "

3. Postanowiono przyjąć tytuł patrona medialnego nad konferencją CAD CAM GIS expo - Przegląd dostępnych rozwiązań. Konferencja odbędzie się w dniach 15-16 październik 2003 r. Organizatorem imprezy jest Software - Konferencje Sp. z o. o.

Tadeusz Kuźnicki

Zebranie Zarządu Głównego SGP

W dniu 23 czerwca 2003 roku odbyło się w Warszawie Zebranie Zarządu Głównego Stowarzyszenia Geodetów Polskich. W obradach wzięło udział około 40 osób.

Zebranie otworzył Prezes SGP Kol. Kazimierz Czarnecki i zaproponował przyjęcie następującego porządku obrad:

1. Otwarcie Zebrania.
2. Przyjęcie uchwały Zarządu Głównego o nadanie tytułów Zasłużonego Seniora SGP.
3. Prelekcja nt. „Wybrane problemy naszego zawodu w związku z wejściem Polski do Unii Europejskiej - Kol. Kazimierz Czarnecki.
4. Przyjęcie protokołu nr. 6/2001/2002/2003 z zebrania Zarządu Głównego z dnia 26.03.2003 roku.
5. Przerwa.
6. Dyskusja nad sprawozdaniem z działalności Stowarzyszenia Geodetów Polskich za okres od 26.03.2003 r. do 22.06.2003 r.
7. Wyznaczenie terminu i hasła XXXV Zjazdu Delegatów SGP.
8. Przyjęcie klucza wyborczego dotyczącego wyboru delegatów na XXXV Zjazd Delegatów SGP.
9. Sprawy różne i wolne wnioski.
10. Zakończenie obrad.

Członkowie Zarządu Głównego przyjęli zaproponowany porządek obrad.

Zanim przystąpiono do następnego pkt. obrad, Prezes SGP zaproponował aby następne Zebranie Zarządu Głównego odbyło się w Krakowie, w dniu 18 września 2003 r. przeddzień II Kongresu Katastralnego. Uczestnicy Zebrania wezmą udział w otwarciu Kongresu.

Propozycja została przyjęta z zadowoleniem.

Następnie Sekretarz Generalny SGP Kol. Włodzimierz Kędziora odczytał projekt Uchwały Zarządu Głównego SGP w sprawie nadania tytułu „Zasłużonego Seniora SGP” następującym Kolegom z Oddziału białostockiego:

1. Eugeniuszowi Arciszewskiemu
2. Romualdowi Zygmuntoowi Bondarowi
3. Henrykowi Kaczyńskiemu
4. Tadeuszowi Lupińskiemu
5. Stanisławowi Popławskiemu

Uchwała została przyjęta bez uwag, jednogłośnie.

W kolejnym punkcie obrad Kol. Kazimierz Czarnecki wygłosił prelekcję w której przedstawił problemy i zagrożenia jakie staną przed naszym zawodem po wejściu do Unii Europejskiej. Zwrócił szczególną uwagę na potrzebę dobrego przygotowania zawodowego i konieczność permanentnego doszkalania się by być w pełni konkurencyjnymi dla geodetów z innych krajów Unii Europejskiej.

Przedstawiony protokół nr 6/2001/2002/2003 z zebrania Zarzą-

du Głównego z dnia 23 marca 2003 roku został przyjęty bez uwag.

Prezes SGP ogłosił przerwę obiadową.

Po przerwie, Członkowie Zarządu Głównego SGP jednogłośnie przyjęli sprawozdanie z działalności Stowarzyszenia Geodetów Polskich.

W kolejnym punkcie obrad przystąpiono do załatwiania spraw związanych z XXXV Zjazdem Delegatów SGP. Zarząd Oddziału SGP we Wrocławiu podtrzymał poprzedni swój wniosek o zorganizowanie Zjazdu przez ich Oddział. Zaproponowano termin 3-5 czerwca 2004 roku. Miejscem Zjazdu byłby Hotel „Las” - Piechowice, Szklarska Poręba. Jest to Hotel który może zakwaterować 300 osób, posiada przy tym salę konferencyjną na 200 miejsc.

Zarząd Główny wstępnie przyjął propozycję terminu i miejsca Zjazdu.

W sprawie ustalenia hasła Zjazdu, Prezes SGP zaproponował aby w dniu dzisiejszym nie ustalać konkretnego hasła Zjazdu, sprawę tę przekazać do dyskusji w Oddziałach SGP i dopiero na następnym Zebraniu podjąć w tej sprawie ostateczną decyzję. Zarząd Główny przyjął tę propozycję,

Na wniosek Prezydium Z.Gł. SGP przyjęto następujący klucz wyborczy dotyczący wyboru przez Oddziały delegatów na XXXV Zjazd Delegatów SGP - I delegat na każde z rozpoczynających się 60-ciu członków Stowarzyszenia.

W sprawach różnych i wolnych wnioskach Prezes SGP odczytał pismo Polskiego Towarzystwa Informacji Przestrzennej o zamiarze utworzenia i zainteresowanie odrębnego Stowarzyszenia. Wywiązała się ożywiona dyskusja w której głos zabierało 5 osób. Zarząd Główny nie podjął w tej sprawie żadnej uchwały.

Z kolei prezes SGP Kol. Kazimierz Czarnecki poprosił Koleżanki i Kolegów o rozpropagowanie II Kongresu Katastralnego. Przypomniał również o inicjatywie spotkania niemiecko-polskiego na temat „Powszechnego szacowania nieruchomości dla potrzeb katastru”.

Omawiano sprawy organizacji egzaminów na uprawnienia zawodowe, większość osób twierdzi iż obecny tryb postępowania nie jest najszczęśliwszy.

Jeden z dyskutantów wyraził negatywne stanowisko na temat pisanja przez Kol. Tadeusza Kuźnickiego w „Wiadomościach” opinii (komentarzy) dotyczących informacji z imprez w których brał udział.

Zebranie zamknął Prezes SGP Kol. Kazimierz Czarnecki, dziękując wszystkim za duże zaangażowanie w dyskusji i życzył szczęśliwego powrotu do domów.

Literatura: Protokołu nr 7/2001/2002/2003 z Zebrania Zarządu Głównego Stowarzyszenia Geodetów Polskich, Warszawa, dnia 23 czerwca 2003 r.

Tadeusz Kuźnicki

SGP O/Kraków

lata 1998 - 2003

Trzecia kadencja Prezesa ZO Mieczysława Józwicka w latach 1998 - 2001 to okres wzrostu zainteresowania Stowarzyszeniem Geodetów Polskich. Organizowanie imprez naukowo-technicznych, sportowych i towarzyskich oraz prowadzenie kursów przygotowawczych i egzaminów na uprawnienia zawodowe zaowocowały powstaniem trzech nowych kół SGP Koła Grunwaldzkiego przy urzędzie miasta Krakowa, Koła Terenowego w Nowym Targu (liczącego 34 członków), Klubu Ośrodków DGiK z terenu województwa małopolskiego.

Klub Prywatnych Wykonawców zrzeszony w Stowarzyszeniu organizował spotkania dyskusyjne i szkolenia z przedstawicielami władz geodezyjnych miasta i województwa. On też był i jest nadal autorem corocznie opracowywanego informatora o cenach na roboty geodezyjne i kartograficzne w regionie krakowskim.

Do stałych imprez organizowanych w tym okresie przez SGP w Krakowie należy zaliczyć: Noworoczne Spotkania Oplatkowe, Ogólnopolskie Mistrzostwa Narciarskie Geodetów, Dni Geodety. W roku 2000 Koło SGP w Nowym Targu zorganizowało dwudniowe Dni w Czorsztynie połączone ze zwiedzaniem podziemnej części zapory czorsztyńskiej. Na corocznie organizowane Dni Polsko-Czesko-Słowackie, które w maju roku 2000 odbywały się w Pradze, wyjechała liczna, 50 osobowa grupa krakowskich geodetów. (Limit przewidziany przez gospodarzy dla geodetów z Polski wynosił 60 osób...). Trzy ostatnie kadencje Zarządu Oddziału Krakowskiego pod kierownictwem Prezesa Mieczysława Józwicka to okres gromadzenia środków finansowych, które umożliwiając obecnie prowadzenie szerokiej działalności stowarzyszeniowej.

Zebrań Sprawozdawczo-Wyborcze dn. 6.04.2001 wyłoniło nowe władze Zarządu Oddziału Krakowskiego SGP. Na prezesa w kadencji 2001 - 2004 wybrano kolegę Janusza Krzyżaniaka z największego koła w oddziale, OPGK Kraków Sp. z o.o., liczącego wówczas 43 członków.

Nowy zarząd składa się łącznie z 9 osób, w tym z 3-ch wiceprezesów - od spraw finansowych (kol. Anna Suryjak), ds. członkowskich i szkoleniowych (Adam Bandura od 11-tu lat organizujący w Oddziale egzaminy na uprawnienia zawodowe), ds. organizacyjnych (Edward Krygier). Kasę „trzyma” nasz Skarbnik - Basia Kołat (znana także z nart), a sprawami sekretariatu zawiaduje Tadeusz Książek w towarzystwie Eli Biel (aktualnie Dyrektora Generalnego II-go Kongresu Katastralnego) i Karoliny Szablückiej. Za imprezy i wycieczki odpowiada Piotr Dukieliski. Oddział zrzesza łącznie 13 kół i cztery kluby, razem ok. 320 członków.

ZO SGP w Krakowie za jedną z głównych zadań przyjął porządkowanie spraw członkowskich - składki i legitymacje członkowskie.

Sympozja i szkolenia z zakresu znajomości przepisów i uregulowań prawnych są organizowane co kwartał. Szkolenia połączone są ze spotkaniami o charakterze towarzyskim. Bierze w nich udział ok. 40 - 50 osób, w tym nie będących członkami Stowarzyszenia. Na szczególnie interesujące sympozja pojawia się znacznie więcej osób - w lipcu roku 2002 na zamku Kazimierza Wielkiego w Niepołomicach spotkało się 108 uczestników. Podobną frekwencją cieszyło się ostatnie sympozjum organizowane w Klubie Oficerskim w Krakowie na temat IACS połączone z balem karnawałowym, w którym wzięło udział 109 osób.

SGP w Krakowie nadal prowadzi kursy przygotowawcze i egzaminy na uprawnienia zawodowe w geodezji. W roku 2002 odbywały się trzykrotnie (ostatnie w grudniu). Zapoczątkowane w poprzednich kadencjach imprezy i spotkania odbywają się nadal.

Są to spotkania Oplatkowe z początkiem roku, Mistrzostwa Narciarskie w miesiącu marcu, Dni Geodety na jesieni. W roku 2001 Dzień Geodety świętowały wspólnie 2 oddziały Stowarzyszenia - katowicki i krakowski, w Zwardoniu.

W roku 2002 wspólnie z Oddziałem z Nowego Sącza zorganizowano dni w Iwkowej koło Czchowa (ziemia brzeska).

Wyjazdy integracyjne dla geodetów z terenu małopolski połączone z działalnością szkoleniową cieszą się dużym powodzeniem.

W roku 2001 SGP organizowało wyjazd do Brna i Wiednia.

W roku ubiegłym 2002 miały miejsce dwa wyjazdy zagraniczne - w dniach 27.04-4.05. do Paryża połączony z sympozjum na temat Unii Europejskiej, w okresie 3-7.10.2002 r. na Litwę do Kowna, Wilna i Trok.

8-mio dniowy wyjazd szkoleniowo - integracyjny do Londynu miał miejsce w dniach 26.04 - 3.05.2003 r. W zapelnionym autokarze znalazło się 27 członków SGP. W miesiącu styczniu i lutym br. ZO SGP i Krakowskie Koło Integracyjne zorganizowało trzy wyjazdy na narty (ostatni na Słowację) przed Mistrzostwami Narciarskimi. Kolejne już XIV Mistrzostwa z sesją naukowo-techniczną nt. „Wpływ zmian przepisów technologicznych na wykonawstwo geodezyjne” wzorowo przygotował i poprowadził kol. Tadeusz Szczutko (AGH).

Wszystkie te imprezy były przez nas dofinansowywane.

Na początku kwietnia, w dniach 2-5.04.03 odbył się w Krakowie XXV Ogólnopolski Konkurs Wiedzy Geodezyjnej dla uczniów techników, który wspierał również nasz Oddział. W miesiącu maju br. Stowarzyszenie czynnie uczestniczyło w obchodach 30-lecia krakowskiego ZUDP-u.

Informacja o działalności Stowarzyszenia dociera do wielu osób w środowisku zawodowym. Do SGP przychodzą wciąż nowi członkowie.

W ciągu trwającej kadencji do naszego oddziału wstąpiło 150 osób, głównie młodych. W ciągu ubiegłego roku w Oddziale krakowskim powstały 4 nowe koła i 1 klub: Koło Brzeskie, Koło Myslenickie, Koło Geodetów Ziemi Pcheńskiej, Krakowskie Koło Integracyjne oraz Klub Studentów SGP.

Ten ostatni, zrzeszający studentów wydziałów geodezji ostatnich lat studiów z dwóch Krakowskich uczelni - AGH i AR, liczy obecnie ok. 50 członków. I dla nich nie żałowaliśmy dotacji, pomagając w organizacji dopiero co zakończonej wyprawy na Spitsbergen.

Kolejne szkolenie dn. 14.06.br. przeprowadził w pięknie położonym kompleksie hotelowo-konferencyjnym w Modlniczce koło Krakowa nasz Kolega z AGH dr inż. Mieczysław Józwick.

3 firmy (sponsorzy imprezy) zaprezentowali sprzęt geodezyjny. Dla wielu jego uczestników kończyło się późną nocą, przy tańcach i grilu z piwem.

W Krakowie, pod koniec czerwca, odbyło się spotkanie Prezesa Jerzego Albina z władzami geodezyjnymi regionu i z dużą rzeszą kolegów z wykonawstwa. Aktualnie Oddział Krakowski SGP razem z Zarządem Głównym współorganizuje Obchody II-go Międzynarodowego Kongresu Katastralnego w Krakowie.

Wszystkie te inicjatywy i dalsze zamierzenia są w głównej mierze, oprócz ofiarności społecznej, zależne od posiadanych środków. Te niestety znacznie zmalały, po ustaniu dopływu pieniędzy z egzaminów na uprawnienia.

Można tylko żywić nadzieję, że nie zostaną zaprzepaszczone, a jedyna zawodowa Organizacja skupiająca w sposób całkowicie dowolny Koleżanki i Kolegów Geodetów przetrwa nas i naszych następców.

Taką nadzieję niosą z sobą oczekujący na przyjęcie do SGP nowi członko-

wie w trakcie trwania dwudniowych Dni Geodety w Osieczanach koło Myślenic.

Na organizowane wspólnie z Kołem Myślenickim święto zawodowe, w dniach 11-12.10.03, połączone ze zwiedzaniem zapory wodnej na Rabie w Dobczycach, Oddział Krakowski SGP zaprasza wszystkich chętnych. Geodetów, także Sympatyków

Janusz Krzyżaniak (Oddział Krakowski SGP)

Wycieczka do Londynu oddziału krakowskiego SGP

Londyn 2003 - wyjazd na „Oku”

U dołu: Najstarszy uczestnik inż. Tadeusz Łakomski (lat 80!) w świetnej formie

Plac pod Kolumną Nelsona

Rozterka Prezesa - dać mu czy nie dać

Wręczenie certyfikatu ukończenia seminarium nt. „Polska w Unii Europejskiej”

w autokarze demonstrują: Prezes Stowarzyszenia Geodetów Podróżników - Ela Biel i J.K. (zasłania brak krawata)

Londyn 2003 - uczestnicy sympozjum pod Obserwatorium Królewskim w Greenwich

Opłatek w Oddziale Krakowskim SGP

Członkowie ZO

Zasłużeni seniorzy - od prawej: Juliusz Heczko, inż. Jan Nowatorski (lat 92), prof. Anna Łoś (AR Kraków), prof. Michał Odlanicki Pocobutt (lat 91) i ja.

50-lecie

Koleżanka i koledzy po otrzymaniu złotych odznak honorowych SGP: kol. kol. Włodzimierz Kędziora, Ryszard Badura, Henryk Tyszka, Irena Meller, Czesław Lech

Wręczenie pamiątkowych dyplomów: od prawej: kol. kol. Ryszard Badura, Jerzy Grygorczuk, Zenon Ołdziejewski, Jerzy Markowski, Henryk Tyszka, Antoni Białowąg (zasłonięty), Włodzimierz Kędziora, Czesław Lech, Irena Meller

Uczestnicy spotkania przed Domem Technika

ODDZIAŁ BIAŁOSTOCKI SGP

W dniu 11 lipca b.r. odbyło się kolejne wyjazdowe zebranie Zarządu Oddziału białostockiego Stowarzyszenia Geodetów Polskich, tym razem w Domu Strażaka w Tykocinie.

W wyjazdowych zebraniach tradycyjnie biorą udział wszyscy chętni członkowie SGP, w tym zebraniu uczestniczyło 103 członków. Było to zebranie uroczyste, bowiem wręczono 2 złote i 4 srebrne odznaki honorowe NOT oraz 5 dyplomów „Zasłużony Senior SGP”. Następnie wygłoszono referat n.t. „Ewidencja gruntów w aspekcie programu AICS”.

Po wyczerpaniu porządku obrad zwiedzono będący w odbudowie Zamek Królewski. Odbudowę prowadzi prywatny przedsiębiorca, który zapoznał nas zarówno z przeszłością jak i zamiarami wykorzystania tej pięknej budowli w przyszłości. Na koniec przyjął wszystkich kieliszkiem szampana.

Po obiedzie zwiedzono zabytki Tykocina, między innymi: synagogę, kościół, pomniki: Hetmana Stefana Czarnieckiego i Orta Białego.

W godzinach popołudniowych uczestnicy spotkania udali się do wsi Rzędziany gdzie w gospodarstwie agroturystycznym Państwa Zędzianów, położonym nad Narwią, odbyło się spotkanie koleżeńskie, przy dobrej muzyce bawiono się do późnych godzin nocnych.

Koleżanka Irena Meller oraz Koledzy: Ryszard Badura, Antoni Białowąg, Jerzy Grygorczuk, Czesław Lech, Jerzy Markowski, Zenon Ołdziejewski, Wit Świerziński, Henryk Tyszka i Jan Zajczuk - nieprzerwanie od 50 lat a niektórzy ponad 50 należą do Stowarzyszenia Geodetów Polskich. Z okazji jubileuszu 50-lecia przynależności do SGP, w dniu 6 maja 2003 roku odbyła się w oddziale białostockim miła uroczystość z tym związana. Uroczystość tą uświetnił swoją obecnością Koi. Włodzimierz Kędziora Sekretarz Generalny SGP

Złotą honorową odznakę SGP oraz dyplomem „Zasłużony Senior SGP” uhonorowani zostali: Kol. Kol. Irena Meller, Ryszard Badura, Henryk Tyszka i Jan Zajczuk /nieobecny na spotkaniu-pobył w szpitalu/. Pozostali Jubilatów, wyróżnienia otrzymali w terminie wcześniejszym. Prezydium Zarządu Oddziału, wszystkich Jubilatów, uhonorowało specjalnymi dyplomami przygotowanymi na tę okazję oraz wręczyło skromne upominki książkowe.

Po części uroczystej odbyło się spotkanie koleżeńskie przy lampce szampana, w czasie którego wspomniano pierwsze lata przynależności do SGP.

Kolega Wiktor Trzeciak z okazji jubileuszu 80-lecia urodzin również został uhonorowany złotą honorową odznaką SGP i dyplomem „Zasłużony Senior SGP”. Stan zdrowia Jubilata nie pozwolił na wzięcie udziału w omawianym spotkaniu, wobec tego przedstawiciele Zarządu Oddziału złożyli wizytę w Jego mieszkaniu gdzie przekazano wyróżnienia i złożono życzenia urodzinowe.

Czesław Lech

Uczestnicy zebrania na tle odbudowywanego zamku

Spotkanie koleżeńskie nad rzeką Narew

Czesław Lech

Wspomnienie III konferencji z cyklu „Wiosna w geodezji”

Po raz trzeci pod egidą Wielkopolskiego Oddziału Stowarzyszenia geodetów Polskich w dniach 9 i 10 maja odbyła się w Jeziorach pod Poznaniem konferencja naukowo-techniczna z cyklu „Wiosna w geodezji”. W tym roku tematem przewodnim były dwa słowa „integracja i jakość”. Zatem tematem obrad były sprawy związane z tym, co czeka środowisko geodezyjne w wyniku pomyślnie zakończonej akcesji do Unii Europejskiej i co może nas uchronić przed deprecjacją zawodu. Konferencję zaszczylicy swoim udziałem przedstawiciele państwowych władz geodezyjnych i kartograficznych - Ryszard Preuss i Roman Wojtynek oraz wicemarszałek województwa wielkopolskiego - Józef Racki.

Poruszana na konferencji tematyka, uroda miejsca obrad oraz niezapomniana atmosfera sprawiły, że jej uczestnicy rozjechali się w poczuciu dobrze spędzonego czasu i z nadzieją na następne tego typu spotkanie, które organizatorzy zapowiadają na wiosnę 2004 roku. Informacje ze skrótami wszystkich wygłoszonych referatów zamieszczone są na stronie internetowej: www.amu.edu.pl/jeziory.

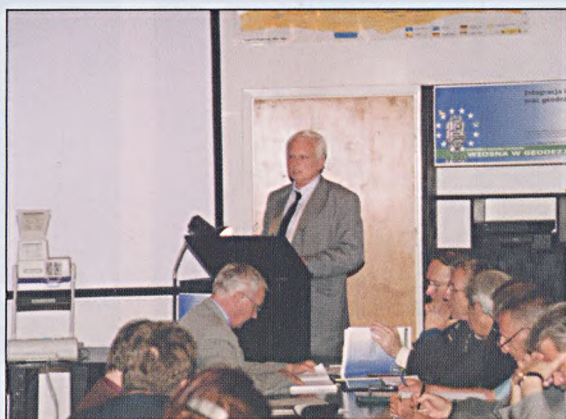
Dr inż. Ireneusz Wyczałek
Mgr inż. Waldemar Sztukiewicz
Mgr Lech Kaczmarek

Moment oczekiwania na rozpoczęcie obrad

Migawki z sali obrad. Wystąpienie Prezesa Wielkopolskiego Oddziału SGP kol. Waldemara Sztukiewicza

Migawki z sali obrad. Referat Geodety Województwa - Tadeusza Nowickiego

Perkusista zespołu muzycznego Blues Drawers - Grzegorz Siciński, prywatnie przedsiębiorca geodezyjny, podczas wieczornego koncertu

Organizatorzy i zaproszeni goście w chwilę przed toastem podsumowującym obrady

12. wyprawa geodetów w świat (Oddział białostocki)

Grupa przed domem towarowym w Rydze

Geodeci na tle budynku opery w Rydze

BIAŁYSTOK
RYGA 16-22.08
TALLIN 2003
HELSINKI
SANKT PETERSBURG
 Organizator - SGP Białystok - „NOWATOR”
 PODGHK, BIALYSTOK@POCZTA.ONET.PL

Spotkanie rozpoczął Karol Bogaczyk, Wojewódzki Inspektor nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego

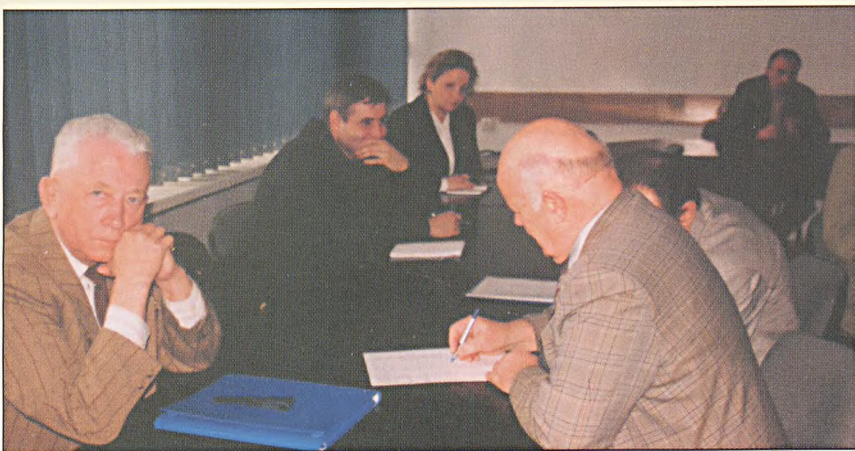
Uczestnicy seminarium

Ewa Danielewska i Wiktor Dużukiewicz

Wiceprezes H. Siuda i Ewa Danielewska

Zdzisław Dąbrowski i Leon Piasecki

Wiceprezes H. Siuda dziękuje Prezesowi Oddziału SGP w Bydgoszczy B. Węglarzowi za udane spotkanie

Seminarium

„Wznowienie znaków granicznych”

W dniu 7 kwietnia 2003 roku odbyło się seminarium - zorganizowane przez Stowarzyszenie Geodetów Polskich w Bydgoszczy - poświęcone omówieniu czynności związanych z wznowieniem znaków granicznych.

Spotkanie, w którym uczestniczyło ponad trzydzieści osób, otworzył *Prezes Zarządu Oddziału Stowarzyszenia, kolega Bronisław Węglarz*.

Referat wprowadzający do dyskusji wygłosił *Wojewódzki Inspektor Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego w Bydgoszczy, kolega Karol Bogaczyk*.

Celem seminarium jest omówienie procedur związanych ze **wznawianiem znaków granicznych** i wskazanie na utrudnienia, na które można napotykać w trakcie wykonywania tych prac.

Ustawa *Prawo geodezyjne i kartograficzne (pgk)* w art. 39 ust. 1 mówi kiedy mogą być wznowione znaki graniczne, bez przeprowadzania postępowania rozgraniczeniowego. Może to nastąpić jeśli uprzednio ustalone znaki graniczne zostały przesunięte, uszkodzone lub zniszczone, a przy tym istnieją też dokumenty pozwalające na określenie ich pierwotnego położenia.

Przepisy te mogą skłaniać geodetów do „suwerennego” postępowania i wznawiania znaków na podstawie li tylko dokumentacji, zawierającej wystarzające, do określenia położenia punktów granicznych, dane liczbowe. Nie jest to słuszne, bo w trakcie postępowania może wyniknąć spór co do położenia znaków granicznych. Jeżeli geodeta prowadzący postępowanie nie może - wykorzystując posiadane dane liczbowe, szkice, protokoły - rozwiązać wątpliwości stron i granica w ich rozumieniu stała się sporna, wtedy powinien wykonać pracę polegającą na tymczasowym utrwaleniu punktów granicznych według ostatniego stanu spokojnego posiadania, dokumentów i wskazań stron, oznaczeniu ich na szkicu granicznymi i sporządzeniu opinii. Sporządzona przez geodetę dokumentacja pozwoli zainteresowanym stronom na wystąpienie do sądu o rozstrzygnięcie sprawy.

Praktyka geodezyjna nie wskazuje jednak, aby spór między stronami o położenie znaków granicznych, był kierowany często do sądu o rozstrzygnięcie sprawy. Przepisy zawarte w art. 36 *pgk* wskazują na tryb rozstrzygnięcia sprawy spornej.

W przypadku zaistnienia sporu co do położenia znaków granicznych, często praktykuje się rozwiązanie polegające na przeprowadzeniu rozgraniczenia nieruchomości.

Łatwo dostrzec, że już na samym początku pojawia się dylemat co do wyboru trybu postępowania. Analiza spraw - wynikłych z wznawiania znaków granicznych - kierowanych do Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii, jak też merytoryczna ocena ich treści wskazują na dwa zasadnicze źródła powstawania wątpliwości, jakie wywołują geodeci swym postępowaniem wobec zainteresowanych stron - właścicieli nieruchomości.

Pierwszą wątpliwość wywołuje sposób zawiadamiania stron o zamiarze przystąpienia do wykonania czynności **wznawiania znaków granicznych**.

Drugą wątpliwość powoduje sporządzenie z czynności wznowienia znaków granicznych protokołu.

Zawiadomienie o wznowieniu znaków granicznych.

O zamiarze wykonania czynności związanych z wznowieniem znaków granicznych należy zawiadomić zainteresowane strony. Obowiązek ten wynika z przepisu zawartego w art. 39 ust. 3 *pgk*. Do zawiadomienia stosuje się odpowiednio przepisy zawarte w art. 32 ust. 1-4 *pgk*.

Zawiadomienie o wznowieniu znaków granicznych doręcza się stronom za zwrotnym poświadczeniem odbioru, nie później niż na siedem dni przed wyznaczonym terminem. W zawiadomieniu należy poinformować strony o zleceniodawcy prac, a także o skutkach niestawiennictwa.

Protokół z czynności wznowienia znaków granicznych.

Do sporządzenia protokołu z czynności wznowienia znaków granicznych, w praktyce, wielu geodetów wykorzystuje wzór (*załącznik nr 2) protokołu granicznego, wprowadzony rozporządzeniem Ministrów Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej* z dnia 14 kwietnia 1999 roku „w sprawie rozgraniczenia nieruchomości”. Z uwagi na wielkie sformalizowanie tego formularza, jego wykorzystanie do sporządzenia protokołu z czynności wznowienia znaków granicznych prowadzi do wielu wykreśleń, co z kolei powoduje pomniejszenie jego dokumentacyjnej przejrzystości i jednoznaczności zapisów. Dlatego niektórzy wykonawcy opracowali odrębne formularze i stosują je do opisu wykonywanych czynności. Wydaje się to racjonalne i właściwe.

Ważniejsza od formy jest treść protokołu, gdyż winna ona odzwierciedlać wypełnienie wymogów charakteryzujących właściwe wykonanie czynności **wznawiania znaków granicznych**.

Mając na względzie przepisy zawarte w art. 39 ust. 4 *pgk* można oczekiwać, aby zawartość **protokołu wznowienia znaków granicznych** stanowiły następujące treści.

1. Przedmiot i położenie sprawy - województwo, powiat, miasto (gmina), obręb (wieś), numer działki ewidencyjnej.
2. Podstawa prawna sporządzenia protokołu - art. 39 ust. 4 *pgk*.
3. Zlecający prace.
4. Geodeta posiadający uprawnienia zawodowe.
5. Wyszczególnienie zainteresowanych stron.
6. Wykaz dokumentów stanowiących podstawę **wznawiania znaków granicznych** i ich ocena.
7. Opis przebiegu granic i stan punktów (znaków) granicznych przed wznowieniem i po **wznawieniu znaków granicznych**.
8. Oświadczenie stron dotyczące przebiegu czynności i ich przyjęcia.
9. Oświadczenie stron, w którym zgodnie stwierdzają, że **punkty załamania granic**, na których **wznawiono znaki graniczne**, uznają za obowiązujące i nie zgłaszają do nich zastrzeżeń.
10. Data zakończenia czynności **wznawiania znaków granicznych**.
11. Klauzula o odczytaniu stronom protokołu, przed jego podpisaniem.

12. Podpisy stron i geodety.

Forma protokołu granicznego zawsze nastroczała pewne wątpliwości. Dekret z dnia 13 września 1946 roku o *rozgraniczeniu nieruchomości* nie podawał wzoru protokołu.

Do sporządzania protokołu granicznego wykorzystywano przez długi czas wzór protokołu z *II instrukcji katastralnej*, stosowanej przed wojną. Formularz przeniesiono do tak zwanej *zielonej instrukcji Ministerstwa Rolnictwa*. Ten czterostronicowy protokół miał tę zaletę, że wszyscy go stosowali i jeszcze stosują.

Pytanie, czy w sytuacji gdy położenie punktów załamania granic lub znaków granicznych wywołuje - w trakcie wykonywania czynności *wznowienia znaków granicznych* - spór, geodeta ma prawo lub obowiązek utrwalenia albo markowania punktów granicznych, jest otwarte. Wykonane przez geodetę czynności nie mogą w żadnym stopniu naruszać woli zainteresowanych stron.

Przepisy mające zastosowanie do czynności *wznowienia znaków granicznych* (art. 39 ust. 1-4 *pgk*) stosuje się też odpowiednio przy wyznaczaniu punktów granicznych, ujawnionych uprzednio w ewidencji gruntów. Można tu przypomnieć, że na terenach byłego zaboru rosyjskiego, granice nieruchomości były mierzone, ale punkty załamania granic nie uzyskiwały utrwalenia znakami granicznymi. Jest to sytuacja, kiedy z miar można odtworzyć granice nieruchomości.

Przepisy zawarte w art. 39 ust. 5 *pgk* mają powiązanie z przepisami zawartymi w par. 6 *rozporządzenia Rady Ministrów* z dnia 17 lutego 1998 roku w sprawie trybu dokonywania podziału nieruchomości... (Dz. U. Nr 115, póź. 741).

Granice nieruchomości podlegającej podziałowi przyjmuje się według istniejącego stanu prawnego.

Przyjęcie granic do podziału nieruchomości.

Przyjęcie granic nieruchomości w celu dokonania jej podziału może się dokonać na podstawie:

- *odszukania znaków granicznych* na gruncie, na podstawie danych geodezyjnych, udostępnionych z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego,
- *wznowienia znaków granicznych* w trybie przepisów art. 39 *pgk*,
- *rozgraniczenia nieruchomości*, gdy zainteresowane strony wystąpią do wójta, burmistrza lub prezydenta miasta - w trybie przepisów zawartych w rozdziale 6 ustawy *pgk*.

Wznowienie znaków granicznych często jest elementem prac wyjściowych, poprzedzających opracowanie geodezyjne projektu podziału nieruchomości.

Znaki graniczne.

Znak graniczny służy do oznaczenia punktu załamania granicy nieruchomości. Jest umieszczony w sposób trwały na powierzchni Ziemi i umożliwia jednoznaczną identyfikację takiego punktu. Znak graniczny ma postać słupa kamiennego, betonowego lub z tworzyw sztucznych, czasem drewnianego albo bolca stalowego (na gruntach o nawierzchni utwardzonej), niekiedy z umieszczonym na nim oznaczeniem punktu.

Jako znaki graniczne mogą być przyjęte przedmioty terenowe, takie jak słupy ogrodzeniowe, mury, naroża budynków, drzewa. W takich przypadkach, w dokumentach dotyczących granic, należy wskazać element stanowiący materializację punktu załamania granicy. *Znak graniczny podlega ochronie prawnej.*

Osadzanie znaków granicznych.

Znaki graniczne są osadzane w punktach załamania granic nieruchomości, w ich centrum i pionowo. Dopuszcza się - jeśli wymagają tego warunki terenowe - także mimośrodowe utrwalenie punktów granicznych, na przykład, gdy mamy do czynienia z punktami na granicy biegnącej środkiem ciekłu, albo z punktami trudno dostępnymi. Punkty utrwalone znakami osadzonymi mimośrodowo należy pomierzyć w sposób umożliwiający jednoznaczne określenie ich położenia, na podstawie znaków mimośrodowych.

Dyskusja.

W dyskusji, która dopełniała wystąpienie prelegenta, wypowiedziało się osiem osób. Podniesiono następujące kwestie.

Przyjęcie granic nieruchomości, dla której ma być opracowany projekt podziału może nastąpić, gdy zostaną zawiadomione zainteresowane strony. Granice muszą być odszukane na gruncie, ujawnione poprzez wznowienie znaków granicznych lub ustalone poprzez rozgraniczenie nieruchomości.

Protokół graniczny ma zawierać określone treści, a nie powinna mieć znaczenia forma i układ formularza.

Gdy w czasie *wznowienia znaków granicznych* wyniknie spór co do położenia znaków, to padła propozycja, aby go rozstrzygać w trybie przepisów art. 33 *pgk*.

Punkt graniczny nie wymaga wznowienia znaków, gdy przesunięciu, uszkodzeniu lub zniszczeniu uległ znak naziemny stabilizacji dwuczłonowej. W takim przypadku następuje uzupełnienie stabilizacji punktu o znak naziemny. Wznowienie będzie następować, gdy przesunięciu, uszkodzeniu lub zniszczeniu uległy oba znaki zespołu stabilizacyjnego, albo znak naziemny na punktach utrwalonych znakiem jednoczłonowym. Punkt utrwalony tylko znakiem podziemnym, który nie został uszkodzony, nie podlega wznowieniu; może być odszukany, a stabilizacja punktu uzupełniona znakiem naziemnym, gdy taka jest wola stron.

Jeżeli w toku czynności *wznowienia granic* wyniknie spór co do położenia znaków, to strony mogą wystąpić do sądu o rozstrzygnięcie sprawy.

Przypomniano też, że znaki graniczne podlegają ochronie prawnej, a naruszanie ich stanu podlega karze. Przesłupstwo niszczenia znaków granicznych obejmuje unicestwienie lub niszczenie: rozbicie kamienia, złamanie drewna, usunięcie znaku z miejsca jego położenia.

Pojawiła się wątpliwość, czy odszukiwanie znaków granicznych powinno być poprzedzone zawiadomieniem stron o zamiarze wykonywania takiej pracy. Była wypowiedź mówiąca, że geodeta nie ma takiego obowiązku.

Obowiązkiem geodety w czasie wywiadu terenowego (porównania linii na terenie), jest również odszukanie znaków stabilizacyjnych punktów osnowy geodezyjnej, jak i punktów granicznych. Przy tym należy też dokonać opisu stanu technicznego znaków stabilizacyjnych i podać czy jest cały, uszkodzony, przesunięty lub zakryty.

Podkreślono, że gdy nie ma zgody zainteresowanych stron, punktu nie należy utrwalać.

Wnioskodawca (strona), który uważa, że wskutek wznowienia znaków granicznych wynikł spór co do położenia znaków granicznych, może wystąpić do sądu o rozstrzygnięcie sprawy.

Rozstrzygnięcia sporów granicznych i wykonanie orzeczeń sądowych następują w trybie przepisów zawartych w art. 36 i 37 *pgk* i z udziałem geodety. Wykonanie orzeczeń następuje w postępowaniu komorniczym. Oznacza to, że komornik „zatrudnia” geodetę do wykonania czynności technicznych.

W praktyce bywa tak, że geodeci osadzają znaki stabilizacyjne, mimo zaistnienia sporu. Jawi się wtedy pytanie, czy odtworzona granica ma charakter prawny. Może to wywołać spory nawet o naruszenie przez geodetę praw własności. Taka praktyka spotkała się z dezaprobatą dyskutantów.

Geodeta winien dać stronom pełną informację o przebiegu granicy nieruchomości i jedynie w zgodzie z ich wolą rozstrzygać co do dalszego postępowania. Jeżeli strony wyrażą zgodną wolę, to postępowanie winno być zakończone sporządzeniem *protokołu wznowienia znaków granicznych*, który podpisują zainteresowane strony i geodeta prowadzący prace.

Znaki graniczne podlegają ochronie prawnej, ale trudno egzekwować to prawo geodecie. Niszczy się też znaki stabilizacyjne punktów osnowy geodezyjnej. Przypomnieć warto, że znaki stabilizacyjne punktów osnowy geodezyjnej powinny być przedmiotem uzgodnień projektów technicznych w ZUD.

Czy o odszukaniu znaków granicznych naziemnych w czasie wywiadu terenowego, należy zawiadomić zainteresowane strony? Tak, jeśli jest to praca poprzedzająca opracowanie geodezyjne projektu podziału nieruchomości.

Wnioski

1. Istnieje potrzeba dokładania większej staranności przy wykonywaniu czynności wznowienia znaków granicznych. Geodeci w wielu wypadkach nie są wystarczająco kompetentni do bezkonfliktowego rozstrzygnięcia spraw, w których dominuje aspekt prawny.
2. Praktyczna znajomość przepisów prawa przez geodetów wymaga permanentnego pogłębiania. To będzie chronić przed sporami o granice.
3. Strony należy zawiadomić zawsze, gdy geodeta wchodzi na grunt, aby wykonać wywiad terenowy, poprzedzający opracowanie geodezyjne projektu podziału nieruchomości, albo gdy powodem wejścia na grunt jest odszukanie lub wznowienie znaków granicznych. Tego wymaga nasze prawo i dobry obyczaj.
4. Wykonanie czynności odszukania lub wznowienia znaków granicznych winno być zawsze opisane w protokole granicznym.
5. **Pamiętać trzeba, że ostrze sporu granicznego obraca się przeciw geodecie wtedy, gdy wyrazi on na granicy „swoje zdanie” - co do przebiegu granicy - które nie jest zgodne z wolą stron.**

Notował Stanisław Marcin Wiliński

Dyskusja na temat cen za prace geodezyjne

Na spotkaniu Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Bydgoszczy podjęto kwestie związane z krytyczną sytuacją na rynku prac geodezyjnych. Złą praktykę, uprawianą przez geodetów, ilustrują wyniki przetargów i uzyskiwane na nich ceny.

W dyskusji zwrócono uwagę na to, że geodeci jako grupa zawodowa nie potrafią, z korzyścią dla siebie, zagospodarować rynku prac geodezyjnych. W obliczu malejącego zapotrzebowania na prace geodezyjne, a zwłaszcza wobec rozproszenia zamierzeń inwestycyjnych, geodeci prześcigają się z propozycjami bardzo niskich cen. Takie nerwowe dążenie do uzyskania zlecenia za wszelką cenę, stosowane przez poszczególne podmioty wykonu-

jące prace geodezyjne od lat, doprowadziło do istnienia na rynku cen bardzo niskich, na granicy opłacalności, albo nawet z jej przekroczeniem. To w sposób prosty doprowadziło do ustania przetargów na prace geodezyjne, mające za cel geodezyjną obsługę budowy, organizowane przez inwestorów. Prace geodezyjne były stopniowo włączane do prac projektowych i budowlanych.

Opracowanie katalogu cen na prace geodezyjne w regionie może się wydawać działaniem, które stanowiłoby czynnik stabilizujący i porządkujący sytuację geodetów na rynku, na przetargach i wobec inwestorów.

Analiza cen na wielu przetargach, ich zróżnicowany poziom, przy desperackich często propozycjach, nie wskazuje na łatwą możliwość znalezienia zadowalającego rozwiązania dzisiejszego stanu nieporządku i niepokoju. Przykładem może być przetarg na opracowanie mapy ewidencyjnej dla potrzeb systemu IACS terenów powiatu bydgoskiego, na którym rozpiętość proponowanych cen wynosiła jak 1 do 10. Wskazywano i na to, jednak trzeba się pogodzić z niskimi cenami, bo one wynikają też z mizernego tempa gospodarki, niskiego poziomu inwestowania i dużej liczby geodetów, gotowych do przyjęcia zleceń po bardzo niskich cenach.

Mocno podkreślano, że często zbyt niskie ceny proponują geodeci pozostający na rencie lub emeryturze, pracujący w urzędach i ośrodkach dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej, jak też i w Biurze Geodezji i Terenów Rolnych w Bydgoszczy.

Uczestnicy dyskusji zgodzili się z tym, że **wszyscy uczestnicy rynku geodezyjnego dokładali się do tego negatywnego stanu cen, który dzisiaj dominuje** na rynku.

Przypomniano, że suma środków finansowych, przeznaczanych przez inwestorów na prace geodezyjne, zależy także od propozycji ofertowych, składanych przez geodetów na przetargach i w znacznym stopniu, jeżeli nie całkowicie, jest pochodną woli i determinacji w prezentowaniu przez geodetów swoich zawodowych celów, potrzeb i konieczności, które wynikają też z wewnętrznego przymusu i troski o zawodową, wykonawczą i twórczą egzystencję. Na rynku ofert nie potrafimy użyć wszystkich argumentów, decydujących o właściwej cenie prac i usług geodezyjnych, aby przekonać do nich naszych kontrahentów.

Geodeci zostali pozbawieni możliwości składania ofert bezpośrednio inwestorom i negocjowania z nimi cen na swoje prace i usługi. Stali się klientami projektantów i wykonawców prac budowlanych, często o małym potencjale. Bywa, że przebudowę węzła drogowego obsługuje do dziesięciu różnych jednostek geodezyjnych, bo każdy podwykonawca na placu budowy ma „swojego” geodetę.

Dzisiaj bowiem już nie wiele mówi się o inwestowaniu w wykonawstwie geodezyjnym, a troska i zabiegi o uzyskanie zleceń ograniczają się do uzyskania możliwości finansowego przetrwania firmy na rynku.

Poprawy warunków na rynku geodezyjnym nie zapewnią nam inwestorzy. Muszą to rozwiązać sami geodeci, bardziej aktywnie wpływając i oddziałując na poziom proponowanych cen. Ceny te, uwzględniając maraż inwestycyjny i potrzebę konkurencyjności, muszą stanowić też źródło egzystowania rozwojowego firm geodezyjnych.

Trudno oczekiwać tego w krótkim czasie, a zwłaszcza teraz, gdy praca geodezyjna nie jest „towarem rzadkim” na rynku. Tym samym jak oczekiwać na nią wysokiej ceny?

Notował Stanisław Marcin Wiliński

Szkice Kolegi Konstantego Krupowicza

Krystyna Głowińska
Członek Zarządu Głównego
1955-1956

Mieczysław Malesiński
Członek Głównej Komisji Rewizyjnej ZMRP I SGP 1948, 1951, 1961-1963
Przewodniczący Głównej Komisji Rewizyjnej 1963-1967

Aniela Pokorska
Członek Głównego Sądu Koleżeńskiego ZMRP
1945-1948

Imprezy rekreacyjne

Oddział SGP w Warszawie.

W dniach 01-04 2003 r. odbyła się wycieczka do Ziemi Lwowskiej. Uczestniczyło 47 osób.

W dniu 1 maja przejazd do Lwowa z długim postojem na granicy, zaś wieczorem przy kolacji w Hotelu „Turist” ciekawy występ kapeli lwowskiej (polskiego pochodzenia) z udziałem ludowej grupy tanecznej.

02.05. zwiedzono między innymi:

- zamek warowny w Olesku, miejsce urodzenia Jana III Sobieskiego,
- zamek w Podhorcach w stylu renesansu holenderskiego, zbudowanego przez Hetmana Koniecpolskiego,
- Począjową ze słynną ławą Począjewską,
- Krzemieniec z górą zamkową (Królowej Bony). Miejsce urodzenia Juliusza Słowackiego, Liceum Krzemienieckie.

03.05 - zwiedzenie Lwowa między innymi: Stare Miasto, Katedra, Kaplica Boimów, Katedra Ormiańska, Cerkiew Św. Jura, Kościół Bernardynów, cmentarz Łyczakowski i Orląt Lwowskich.

04.05. W drodze powrotnej zwiedzenie Żółkwi - miasta założonego przez Hetmana Żółkiewskiego, z renesansowym kościołem i ruinami zamku z początku VII wieku. Po przekroczeniu granicy postój w Zamościu, w którym czas został wykorzystany na zwiedzenie jego najcenniejszych zabytków.

— x x x —

W dniach 30.05.2003 r. odbył się XXX Rajd Geodetów pod honorowym patronatem Głównego Geodety Kraju.

Organizatorami byli: Zarząd Oddziału SGP w Warszawie oraz Polskie Przedsiębiorstwo Geodezyjno-Kartograficzne S.A. w Warszawie.

Bazę Rajdu stanowił Ośrodek Wypoczynkowy Politechniki Warszawskiej w Wildze. Uczestniczyło w nim 160 osób reprezentujących 13 instytucji zorganizowanych 22 drużynach. Rywalizowano na turystycznych trasach nocnych i dziennych oraz w konkurencjach rekreacyjno - sportowych (siatkówka, ping-pong, tenis ziemny, rzuty do kosza, rzuty do tarczy). Świetnie bawiono się pierwszego dnia po etapie nocnym na zabawie tanecznej przy przygrywającej kapeli, a drugiego dnia, odpoczywano przy grillu z akompaniamentem akordeonisty. W rajdzie uczestniczyli również licznie przybyli zaproszeni goście - na czele z Głównym Geodetą Kraju.

W konkurencji drużyn czołowe miejsca zajęli:

1. Rodzina Zastępcza - PPGK S.A.
2. Widły Wojtyny - Starostwo powiatowe z Legionowa.
3. Rzepki - Woj. Biuro Techniki i Nadzoru Geod.-Kart.

W konkurencji instytucji puchary zdobyli:

1. puchar Głównego Geodety Kraju - Polskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne - Kartograficzne S. A.
2. puchar Prezesa Stowarzyszenia Geodetów Polskich - Woj. Biuro Techniki i Nadzoru Geode.- Kart. Z Warszawy,
3. puchar Prezesa Polskiego Przeds. Geod.-Kart. S. A. - Technikum Geodezyjne z Warszawy.
4. puchar Prezesa Zarządu Oddziału SGP w Warszawie - Starostwo Powiatowe z Legionowa.

Były również nagrody rzeczowe dla pozostałych instytucji i drużyn. Ponadto wszyscy uczestnicy rajdu zostali obdarowani pamiątkowymi upominkami.

Biuletyn Informacyjny nr 23 Z/O SGP Warszawa

12 wyprawa geodetów w świat (Oddział białostocki)

W dniach od 16 do 22 sierpnia 2003 roku Stowarzyszenie Geodetów Polskich, Zarząd Oddziału w Białymstoku zorganizował kolejną już 12 wyprawę geodetów w świat. Tym razem przekroczyliśmy 5 granic.

Trasa wiodła z Białegostoku przez Litwę, Łotwę, Estonię, Finlandię i Rosję. W imprezie uczestniczyło 46 osób, w tym koleżanki i koledzy z Białegostoku, Sieradza, Warszawy, Ostrołęki, Siemiatycz i Bielska Podlaskiego.

Zwiedziliśmy przepiękne starówki Rygi i Tallina. Rejs promem do Helsinek to jedna z atrakcji wycieczki. Po zwiedzeniu miasta słynnego biegacza Pawo Nurmi wyruszyliśmy do Sankt Petersburga. Tu zwiedziliśmy między innymi Ermitaż, Carskie Sioło ze słynną bursztynową komnatą, zespół pałacowy Peterhoff ze wspaniałymi fontannami, krążownik „Aurorę” oraz fantastyczne zwodzone mosty na Newie. Jednym z punktów programu był rejs po rzekach i kanałach St. Petersburga. Wielu nam podczas tego rejsu powróciły wspomnienia z wyprawy do Wenecji.

Atmosfera wśród uczestników była wręcz niepowtarzalna. Powstały trzy dwugodzinne filmy oraz setki zdjęć. Potwierdziła się po raz kolejny opinia o udanej organizacji, rodzinnej atmosferze i chęci zwiedzenia jak największej ilości miejsc opisywanych w przewodnikach turystycznych. Już w trakcie powrotu uczestnicy zadeklarowali swój udział w kolejnej wyprawie. Tym razem po raz kolejny wyruszymy do stolicy Czech- Pragi, a następnie na przepiękne trasy po Chorwacji.

Myszę, że tym razem jeszcze większa liczba koleżanek i kolegów z Polski weźmie swój udział w naszej imprezie. Serdecznie zapraszamy.

Tadeusz Jastrzębski

(zdjęcia do tego materiału zamieszczone są na str. 10)

NAGRODY

MINISTER INFRASTRUKTURY

Przyznaje w bieżącym roku

NAGRODY ZA PRACE DYPLMOWE, DOKTORSKIE, HABILITACYJNE I PUBLIKACJE

w dziedzinach:

**architektura, budownictwo, urbanistyka, gospodarka przestrzenna,
mieszkaniowa i komunalna oraz geodezja i kartografia.**

Wnioski można składać osobiście w Departamencie Architektury i Budownictwa w Ministerstwie Infrastruktury, ul. Wspólna 4, pok. 4088 tel. 661 81 89 lub przysłać pocztą pod adresem: Departament Architektury i Budownictwa w Ministerstwie Infrastruktury, 00-926 Warszawa ul. Wspólna 4, w terminie do 31 października 2003 roku.

Poniżej drukujemy „Regulamin zgłaszania wniosków w sprawie przyznania nagród Ministra Infrastruktury za prace dyplomowe, doktorskie, habilitacyjne i publikacje w dziedzinach: architektura, budownictwo, urbanistyka, gospodarka przestrzenna, mieszkaniowa i komunalna oraz geodezja i kartografia”. „Regulamin zgłaszania wniosków...” znajduje się na stronie internetowej: www.umirm.gov.pl

REGULAMIN

zgłaszania wniosków w sprawie przyznania nagród i wyróżnień Ministra Infrastruktury za prace dyplomowe, doktorskie, habilitacyjne i publikacje w dziedzinach: architektura, budownictwo, urbanistyka, gospodarka przestrzenna, mieszkaniowa oraz geodezja i kartografia,

§ 1

- Do nagród i wyróżnień mogą być zgłaszane wyróżniające się:
 - prace dyplomowe, doktorskie, habilitacyjne - obronione w okresie: 01.11.2002 r.-31.10.2003 r.
 - publikacje w postaci druków zwartych, które ukazały się w okresie: 01.11.2002 r.-31.10.2003 r.
w dziedzinie:
 - architektury i budownictwa,
 - urbanistyki,
 - gospodarki przestrzennej, mieszkaniowej i komunalnej,
 - geodezji i kartografii.
- Nagrody przyznaje Minister Infrastruktury na wniosek Komisji Nagród.
- Nagrody są przyznawane w formie pieniężnej i dyplomu, a wyróżnienia - w formie dyplomu.
- Nagrody specjalne dla wydawców są przyznawane w formie dyplomu i pucharu.

§ 2

- Wnioskowane do nagród prace dyplomowe powinny być wylamane przez Rady Wydziałów.
- Wnioski o nagrody za prace doktorskie mogą być składane przez jednostki uprawnione do nadawania stopni naukowych jak również przez instytucje zatrudniające autorów lub wykorzystujące ich prace w swojej działalności.
- Wnioski o nagrody za publikacje mogą składać wydawnictwa oraz jednostki organizacyjne i instytucje wykorzystujące je w swojej pracy.
- Wnioski o nagrody specjalne dla wydawców - za promocję książki technicznej w okresie, którego dotyczy konkurs - mogą składać wszystkie oficyny wydawnicze, niezależnie od ich statusu prawnowłasnościowego.
- Nie przewiduje się przyznawania nagród za artykuły naukowe i techniczne, zbiory referatów konferencyjnych oraz tłumaczenia z języków obcych

§ 3

Wniosek powinien zawierać :

- w przypadku prac dyplomowych:
 - temat pracy,
 - imię, nazwisko, adres zamieszkania autora pracy,
 - imię, nazwisko, adres zamieszkania promotora,
 - rok akademicki, w którym pracę wykonano oraz datę obrony, uzyskany tytuł zawodowy,
 - opinie recenzentów,
 - egzemplarz pracy (z przyczyn organizacyjnych mile widziane - zamiast oryginalnej dokumentacji - czytelne pomniejszenia fotograficzne bądź kserograficzne plansz, rysunków i makiet, z zachowaniem kolorystyki i możliwości odczytania opisów),
 - wskazanie rysunku bądź planszy najbardziej reprezentatywnej dla zgłoszonej pracy do ewentualnego wykorzystania w publikacji o nagrodach.
- w przypadku prac doktorskich i habilitacyjnych:

- temat pracy,
- imię, nazwisko, adres zamieszkania autora pracy,
- imię, nazwisko, adres zamieszkania promotora (dla prac doktorskich),
- miejsce pracy autora,
- opinię jednostki zatrudniającej lub wnioskującej, opinie recenzentów,
- uchwałę Rady Wydziału lub Rady Naukowej o nadaniu stopnia naukowego, a w przypadku rozpraw habilitacyjnych również informację o zatwierdzeniu stopnia naukowego,
- egzemplarz pracy,
- wskazanie rysunku najbardziej reprezentatywnego dla pracy (do ewentualnego wykorzystania w publikacji o nagrodach).

3) w przypadku publikacji:

- tytuł publikacji i dane autora(ów), a w przypadku nagrody zespołowej propozycję procentowego udziału poszczególnych członków zespołu w ewentualnej nagrodzie (indywidualny udział nie może być mniejszy niż 7%), potwierdzoną podpisami wszystkich członków zespołu autorskiego, a także kierownika jednostki wnioskującej, imię i nazwisko oraz inne dane redaktora naukowego,
- nazwę instytucji wydawniczej oraz rok wydania, umotywowanie wniosku, opinie,
- egzemplarz książki.

§ 4

Wnioski oceniane są według następujących kryteriów:

1) prace dyplomowe:

- stopień trudności teoretycznego rozwiązania problemu i umiejętność posługiwania się teorią, trafność koncepcji rozwiązania, zgodność wyboru tematu z kierunkami rozwoju nauki i techniki,
- stopień trudności praktycznego rozwiązania zagadnienia oraz

- umiejętność opanowania tych trudności,
- stopień nowoczesności i oryginalności zastosowanych rozwiązań,
- stopień możliwości praktycznego wykorzystania pracy z uwzględnieniem czynników technicznych, ekonomicznych, przewidywanej efektywności w wyniku zastosowania oraz stopień gotowości pracy do zastosowania,
- poprawność pracy pod względem logicznego układu treści, stylu, prawidłowości języka oraz jej kompletność i szata graficzna.

2) prace doktorskie i habilitacyjne:

- oryginalność i aktualność tematu,
- jasność ujęcia,
- konkretność wyników,
- przydatność do praktyki,
- efekty gospodarcze.

3) publikacje:

- wniesienie istotnego wkładu do nauki bądź twórczych elementów do rozwoju techniki, przyczynienie się w sposób sprawdzalny do wdrożenia i upowszechnienia nowych osiągnięć,
- oryginalna prezentacja polskiej myśli technicznej za granicą, poprzez tłumaczenie na języki obce.

4) nagrody specjalne dla wydawców:

- użyteczność i aktualność tematyczna,
- poziom edytorski, inicjatywa i aktywność wydawnicza,
- wielkość nakładu.

Wydawcy książek mogą uzyskać nagrodę specjalną niezależnie od tego, czy zgłoszone książki zostały nagrodzone równocześnie, w konkursie na najlepsze publikacje.

§ 5

Prace wnioskowane do nagród zostaną zwrócone po rozstrzygnięciu konkursu.

Budynek w którym mieści się obecnie Instytut Geodezji i Kartografii.

Informacja

Uprzejmie informujemy że Instytut Geodezji i Kartografii, mieszczący się dotychczas na ul. Jasnej 3/5, zmienił swoją siedzibę i mieści się na
ul. Modzelewskiego 27,
Tel. sekretariatu: 3291900,
fax: 3291500
Dojazd z pod Dworca Centralnego autobusem nr. 174